

Bases per al diàleg amb el Govern

Dv, 21/10/2011 per Guillem Correa

[Ventijol suau](#)

Darrerament ho repetim un i un altre cop: No hi ha Llibertat Religiosa Plena pels Protestants. Ni l'actual llei de Llibertat Religiosa regula els Drets Col·lectius de la Comunitat Protestant -ni de les altres minories religioses-, ni l'actual Llei de Centres de Culte resolt el problema, ni l'avantprojecte de l'actual Govern tampoc no el resolt.

Tot això ha portat a què dins de la Comunitat Protestant s'estigui estenent una creixent decepció democràtica. La manca de neutralitat de les institucions, des de determinades administracions locals fins a les més altes instàncies de l'Estat (per posar un exemple, el Rei mai no ha assistit a cap Congrés Protestant malgrat que ha estat reiteradament convidat), causa desafecció.

Hi ha qüestions que s'han de resoldre a nivell d'Estat. Per aquesta raó, el Consell Evangèlic de Catalunya està ponderant la proposta d'enviar una carta als candidats a governar Espanya per demanar-los que es comprometin a impulsar una reforma de la Llei de Llibertat Religiosa que reguli els drets col·lectius de les confessions religioses.

Hi ha qüestions que es poden resoldre a nivell de Catalunya. Per aquesta raó, el Consell Evangèlic de Catalunya ha lliurat al Director General d'Afers Religiosos, amb el prec que el faci arribar a la vicepresidenta del Govern, un escrit que porta per títol: Document de Bases per a un diàleg constructiu.

Aquesta aportació s'ha concretat per escrit, a fi de facilitar la voluntat d'entesa que la Comunitat Protestant ha fet palesa, i en ella s'han presentat dues propostes: una sobre metodologia de treball i l'altra sobre la qüestió de fons que ens ocupa, que no és altra que la següent:

El que demanem la Comunitat Protestant és que a l'any 2011 els protestants puguem comprar o llogar un terreny, un edifici o els baixos d'una escala de veïns i que, amb unes mesures de seguretat, higiene i salubritat raonables, puguem instal·lar-hi un Centre de Culte sense cap problema.

Per aquesta raó, s'ha demanat l'empara del Govern del nostre país perquè no només tot això ho faci possible a Catalunya, sinó perquè ens ajudi a resoldre aquelles altres qüestions que depenen de Madrid.

Hem de ser conscients que existeix, dins de les capes més sensibilitzades de la Comunitat Protestant, aquest sentiment creixent de decepció democràtica: després de tants anys de democràcia seguim sent ciutadans de segona, s'argumenta. Podem negar l'existència d'aquesta decepció, però negar-la no és la solució. Podem atacar els qui volen Llibertat Religiosa Plena, però atacar-los no és la solució.

Podem negar la voluntat de diàleg del Consell Evangèlic, però els fets ho desmenteixen.

La solució és acceptar l'existència d'aquesta decepció i treballar per arribar als acords necessaris amb el Govern de la Generalitat i amb el Govern de Madrid per aconseguir els espais de llibertat que demanen les minories religioses d'aquest país.

Aquesta sí que és una bona solució. Aquesta sí que és una bona manera de donar vitalitat democràtica a la Llibertat Religiosa. Aquesta sí que és l'única solució per

tancar una ferida encara oberta.